

8. Przywieszki bagażowe

„**Fritz Israel Strauss** Krefeld” (przywieszka wykonana ze skóry z tak zwanym okienkiem na adres).

„**Lina Sara Bruch** aus Dortmund, Göring Str. 51” (napisane na tekturze, przewiązane ozdobnym sznurkiem).

„**Albert Jsr. Mildenberg**, Mülheim-Ruhr, geb. 3.12.90 Lengerich” (przywieszka ze skóry z tak zwanym okienkiem na adres, dodatkowo wąski skórzany pasek).

Dodatkowe imiona wprowadzono w III Rzeszy od 1 stycznia 1938 roku na podstawie drugiego rozporządzenie wykonawczego o zmianie imion i nazwisk, które informowało, że każdy Żyd będzie nosił imię **Israel**, a każda Żydówka **Sara**. Było to wyrazem społecznej stygmatyzacji obywateli niemieckich pochodzenia żydowskiego i służyło wykluczeniu ze społeczeństwa (Por. R. Grunberger, *Historia społeczna III Rzeszy*, Warszawa 1994, s. 557).

W latach 1941–1944 do obozu na Majdanku przywieziono 74 tysiące Żydów, którzy stanowili największą grupę ofiar. Deportacje Żydów polskich objęły ogółem 56 500 osób (dystrykt lubelski, getto warszawskie, białostockie), a z zagranicy 17 500 (Żydzi ze Słowacji, z Czech i Moraw, Niemiec, Austrii, Francji, Holandii, Grecji). W polityce antyżydowskiej Majdanek pełnił funkcję obozu pracy przymusowej, rezerwuaru siły roboczej, miejsca grabieży i ośrodka zagłady. Życie straciło w nim blisko 60 tysięcy żydowskich mężczyzn, kobiet i dzieci. Wysoka śmiertelność spowodowana było ciężkimi warunkami bytowymi (głodzenie, choroby), eksploatacją siły roboczej oraz masowym mordem przy użyciu metod opartych na bezwzględnej przemocy, jak eksterminacja w komorach gazowych (za pomocą cyklonu B i tlenku węgla) i rozstrzelywanie (Zob. T. Kranz, *Zagłada Żydów w obozie koncentracyjnym na Majdanku*, Lublin 2007).

Źródło: „Edukacja pozaszkolna w Państwowym Muzeum na Majdanku. Jak przygotować, przeprowadzić i posumować zajęcia dla uczniów”, red. Wiesław Wysok